

525/1488

מיומנו של ד. בן גוריון .

פרם, 18.9.37.

הבוקר נפגשתי עם חיים. הוא מרוצה מגנף. אורמס, דילבוס
וסנדר דברו כבושוח באזני אנגליה. שקבורי בגנף - זהו מטפל עכשיו
בעני שלנו. הועדה חתיה מורכבת משלשה, אחד מהם קרטר. חיים אמר
לשקבורי שהם הם יגעו בגבול הצפוני - העניין בכל. ובאילו שקבורי
הבטיחו שהגליל יהיה בסדר. היחסים עם גור נחקלקלו - גור שלח לו מכתב
„מחונף“ על הגלויים שבכרוניקל.
המצב בעולם הערבי - במוריה, בעיראק, בערב - פרוץ, והאנגלים
יודעים זאת. אח ערן לא ראה - אבל שוחח עם אליוט ופלוקלם. לא ריבר
על הגבולות. מחר יסע ללונדון, ובאוקטובר יבוא לארץ. אינו יודע כלום
על עתידו של ווקוס. חושב שעלי לנסוע לגנף - לראות את סנדר. מגנף עלי
לבוא ללונדון - עד אוקטובר.
מסרתי לו על המצב באפריקה.

ערב 24.9.37.

לאחר שבחבתי המכתב לקטלן קראתי המכתב של פלקור המוכר במפורט
את המסך הויכוח אחמול ב„ועדה הששית“ (בגנף) ונחברר שהסיכום הקצר של
ה„טיימס“ הבור אינו חוגן, בכל אופן מטעה. קרנבורן אמר (כשם החמטלה
הבריטית) ששנויי ההשקפות שהובעו בוויכוח הם רק מרגישים את חרכוב
(complexity) השאלה הארץ ישראלית: הוא הבטיח את הועדה שכל הדעות נשמעו
בוויכוח ישקלו במלואן ע"י החמטלה הבריטית. כמה הערות שנעשו בחמשך
הויכוח, כגון אלו של נציג נורווגיה (הוא עזר שאלת ירושלם והנוב) הן
ננין ל„גוף“ המיוחד הנשלח לארץ לבחון את המצב (to study the situation).
אין ברצונו להכנס בוויכוח ההפסטורי, מכיון שחולדות הענין והשקפות החמטלה
הבריטית הן ידועות למדי. אולם מועיל לזכור מהו המצב שנוצר אחרי החלטת
וועצת החבר שנחקבלת לאחר הצהרתו של ערן. הוא הזכיר את המפר הלכן של
ה.מ., וציין שחלוקה היא המחרון הכוב ורב-החקוות ביותר לשאלה. זוהי
עמח של החמטלה הבריטית, אם כי היא לא נחקשרה לשום פרט של איוו חכנית

הכניסו. מה שהמשלה רוצה - זוהי כמכוח לעבד הכניה אשר רוצה למועצה
החבר לאישור. הוא הזכיר החלטה מועצה החבר וציין הפסקה שבה האוסרת
כי עד החלטה חדשה המנדט עומד במקומו. המשלה הבירימית, אמר, לא בקשה
מהמועצה להתליט בשלב זה, אלא רשוח לבחון השאלה, מחוך התרבוות בהלוקה
במחרון אפשרי (concentrat as on partition as possible solution)
בדעה המשלה להחיש את החקירה במהירות האפשרית, וכשהחכניה חתיה מובנה
- חוגש למועצה. ברם הוא לא הסחיר שדעה המשלה היא שרק בקוים אלה
יש למצוא פחרון, מחוך הכרת שרק בחלוקה יש אפשרות לקיים ההחחייכניות
לשני העמים. ואשר לצורח החלוקה - יש למשלה
open mind
והוא מחכה לדו"ח של הועד המיוחד. הוא סיים דבריו בהודעה, שהוא מכיר
את חלוקי הדעות ביחס למדיניות העתידה, הוא שומר לעצמו החשובה לכמה
נימוקים שנשמעו בהמשך הויכוח, והוא ימכור אותם לממשלה המנדט.
הנאום הסוד ביותר שנשמע בישיבה הוא של ב"כ ציכיה בשם "הבריה
חקטנה". דברים לא טובים דבר פול בונקור, וכמובן שהציר העירוקי הירש
אח החקטנו, ונחמך במרח"מה ע"י אירן.
אם כי יש להצטער שקרנבורן לא ענה לשכנה של עירק - חרי דבריו
יותר טובים משאמער היה לדון על סי ה יצור של "טיימס".
לפי שעה לא נראיה חזוזה גלויה בעמדה המשלה. אולם הדאגה לפעולח
"הגוף" במקומה עומדת.

25.9.37

הבוקר בא אצלי גייריבס. לאחר שנובומייסקי קבל חטלגרמה שלי
מהאמה לראות את זכו ולדרוש סטנו הפסקה החלוללפם של חלמידיו בארץ -
נפגש זכו עם גייריבס. על השאלה מדוע הוא מחנגד למדינה יהודית ענה
זכו - שהוא יודע בהחלט שהדבר לא יקום. המשלה הבריטית לא חקים מדינה
יהודית, כי הערבים מחנגדים ויהיה צורך להשחמס בכוח, ואין אנגליה רוצה
להשחמס בכוח. כשניסדימס שאל אותו - ואם בכל זאת הדבר יקום - אמר שאז
יעמוד בטני מצב חדש, ויהיה סובן לדון על סיחוף פעולה עם הציגוים...
אחמול נפגש אחר שוב בלונדון. זה עומד על דעתו שהדבר לא יקום.
הגיד לו באילו ווג'ווד ששאל את א.ג. אם הוא "נחארס" לאעצא

(worked)